

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010591
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010591.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júna 2023, v trestnej veci obžalovaného G. Y., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. OT/146/2022 zo dňa 23. 02. 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. Y. zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. OT/146/2022 zo dňa 23. 02. 2023 bol obžalovaný G. Y. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 19. 10. 2022 v čase o 12.35 h v meste Zvolen, okres Zvolen viedol po ceste I/66 v smere od mesta Žiar nad Hronom ako vodič motorové vozidlo zn. Audi A4, ev. č. KE XXX IP, ktoré mu bolo zverené oprávneným držiteľom, pričom bol na odstavnej ploche pri Hoteli Tenis v rámci cestnej kontroly z dôvodu prekročenia povolenej rýchlosti v obci o 23 km/h zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Banská Bystrica a bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Póltár o priestupku sp. zn. ORPZ-LC-M zo dňa 02. 09. 2022, právoplatným dňa 02. 09. 2022 uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/ bod 2., písm. c/, písm. g/, písm. h/ bod 2., písm. l/, písm. m/ Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a bol mu okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Zvolen uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46, § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods.1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal včas, ako osoba oprávnená podať odvolanie, obžalovaný, a to prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom v zásade uviedol, že súd má vždy prihliadať aj na stupeň nebezpečnosti trestného činu a možnosť nápravy páchatela a je toho názoru, že uloženie nepodmienečného trestu je neprímerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj alternatívnym trestom a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovanému uložil peňažný trest v primeranej výške podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. alebo trest domáceho väzenia podľa § 53 ods. 1 Tr. zák.

Na verejnom zasadnutí dňa 08. 06. 2023 obhajca obžalovaného sa pridrižoval podaného odvolania. Uložený trest považoval za neprimerane prísny a navrhol, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest.

Naproti tomu krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko odvolaním napadnutý rozsudok v otázke trestu považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný uviedol, že by chcel mať aj s trestom uloženým trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. OT/29/2023 dokopy 14 mesiacov.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného G. Y., ktorý bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

K námietke obžalovaného, že v jeho prípade bolo možné použiť aj peňažný trest v zmysle § 56 Tr. zák., resp. trest domáceho väzenia podľa § 53 Tr. zák., odvolací súd uvádza, že do zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 09.06.2022 obžalovaný uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je vo výške 100,- €, pričom však na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v spoločnosti SECURITY TRIMS Zvolen a jeho čistý mesačný príjem je vo výške 300,- až 400,- €, pričom má jedno maloleté dieťa, na ktoré platí výživné. Teda odvolaciemu súdu nie je jasné, z akých finančných prostriedkov by bolo možné zaplatiť prípadný peňažný trest uložený v zmysle § 56 Tr. zák. Pri ukladaní peňažného trestu je súd v zmysle § 57 ods. 1 Tr. zák. povinný vždy prihliadnuť na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest súd neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Okrem uvedeného boli obžalovanému za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (18 priestupkov) v uplynulých dvoch rokoch uložené blokové pokuty postupne v celkovej výške 2.680,- €, a aj napriek ukladaniu týchto sankcií malo konanie obžalovaného stúpajúcu tendenciu, kde od pokút rádovo vo výške niekoľko desiatok eur došlo postupne až pokutám vo výške 600,- € resp. 1.300,- €. Rovnako súd dáva do pozornosti, že k uvedenému konaniu obžalovaného došlo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že ani pre uloženie trestu domáceho väzenia nie sú splnené podmienky, nakoľko vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery páchatel'a uloženie tohto trestu nepostačuje.

Uložený trest obžalovanému vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne je aj podľa krajského súdu postačujúci, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného. Krajský súd zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu. Opäť treba zdôrazniť, že obžalovaný sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, navyše protiprávneho konania sa dopúšťal opakovane, a ani ukládanie sankcií, či hrozba neosvedčenia sa mu nebránila v protiprávnom konaní pokračovať. Ani odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené dôvody, keďže sa stotožňuje s

dôvodmi okresného súdu, nevidel dôvod na prípadné uloženie peňažného trestu, či trestu domáceho väzenia tak, ako sa toho domáhal obžalovaný.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku, z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného G. Y., považujúc ho za nedôvodné, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.